

ОПТИМІЗАЦІЯ ЛІКУВАННЯ КОМОРБІДНОЇ ПАТОЛОГІЇ – ШЕМІЧНОЇ ХВОРОБИ СЕРЦЯ І АРТЕРІАЛЬНОЇ ГІПЕРТЕНЗІЇ ХВОРИХ ПОХИЛОГО ВІКУ

Потяженко М. М., Ішейкін К. Є., Настрога Т. В., Кітура О. Є. *Вищий державний навчальний заклад України «Українська медична стоматологічна академія», м. Полтава*

Мета дослідження. Підвищити ефективність базисної терапії коморбідної патології – ІХС: стенокардії напруги ФК II-III та артеріальної гіпертензії (АГ) II ст. у хворих похилого віку із застосуванням на фоні базисної терапії препаратів кардіо- і церебропротекторної дії – мельдонію (тризіпіну) та мебікару (адаптола).

Матеріали і методи. Під спостереженням перебувало 70 хворих на ІХС: стабільну стенокардію напруги ФК II-III у поєднанні з АГ II ст. Середній вік пацієнтів становив $71,7 \pm 2,1$ років. Діагнози ІХС ставили згідно з наказом МОЗ України 02.03.2016р. №152 та № 384 від 24.05.2012р. Рівень реактивної (РТ) та особистісної тривожності (ОТ) оцінювали за допомогою опитувальника – Ч.Д. Спілбергера - Ю.Л. Ханіна. Толерантність до фізичного навантаження - за допомогою тесту з 6-ти хвилинною ходюю (6MWD). Пацієнти були розподілені на дві групи: першій – контрольній (n=35) – призначали загальноприйнятую базисну терапію. У другій групі – основній (n=35) до базисної терапії був доданий препарат метаболічної дії – розчин тризіпину 5,0 на фіз. 10,0 внутрішньовенно струмно №5, з подальшим пероральним застосуванням по 0,5 1 раз на добу та мебікар по 300 мг 3 рази на добу – 3 тижні.

Результати. Після проведеної терапії, відмічено позитивну клінічну динаміку у хворих обох груп, але середні терміни зникнення головного болю у хворих основної групи склали – $3,2 \pm 0,42$ доби, тоді як у хворих контрольної групи $4,7 \pm 0,6$ ($P < 0,05$); запаморочення – $4,1 \pm 0,48$ доби та $5,9 \pm 0,56$ ($P < 0,05$); шуму у вухах – $3,6 \pm 0,9$ доби та $5,1 \pm 0,74$ ($P > 0,05$); задишки – $3,8 \pm 0,44$ та $5,4 \pm 0,38$ ($P < 0,05$). Середній рівень РТ у хворих основної групи після лікування знизився на $28,4\%$ ($P < 0,05$), тоді як у хворих контрольної групи на $17,7\%$ ($P > 0,05$). Систолічний артеріальний тиск (АТ) у хворих основної групи знизився на $21,9\%$ ($p < 0,05$), тоді як у контрольній групі – на $19,8\%$ ($P < 0,05$). Діастолічний АТ у хворих основної групи знизився на 25% – ($P < 0,05$), тоді як у контрольній – на $19,2\%$ ($P < 0,05$). Результати тесту 6MWD: у контрольній групі, пройдена відстань збільшилась не суттєво на $10,3\%$ ($P > 0,05$), тоді, як у хворих основної групи збільшилась на $16,8\%$. ($P < 0,05$). Фракція викиду у хворих основної групи зросла на $8,1\%$ ($P < 0,05$), тоді як у контрольній групі – на $5,3\%$ ($P > 0,05$).

Висновки. Комплексна терапія із застосуванням препаратів кардіо- і церебропротекторної дії – мельдонію та мебікару сприяє підвищенню ефективності антиангінальної та антигіпертензивної терапії у даної категорії хворих.

